

1. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО, УПРАВЛІНСЬКОГО ТА ПОДАТКОВОГО ОБЛІКУ І ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Аршакян Н.А., Пчеліна К.О.,
студ. гр. ОА-07 (м),
Приазовський державний технічний університет.
Науковий керівник – Бесонова Г.П.
к.е.н., доцент кафедри обліку та аудиту

ПРОБЛЕМИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ТОРГОВОЇ НАЦІНКИ

Правильне відображення в бухгалтерському обліку товарних надбавок торговельних підприємств на товари, які оприбутковуються і враховуються за продажними (роздрібним) цінами, раціональне і об'єктивне визначення і списання торгових надбавок на реалізовані товари має важливе значення для визначення фінансових результатів в діяльності і рівня рентабельності торгівлі.

У підприємствах роздрібною торгівлі та інших підприємствах торгівлі, які враховують товари за продажними цінами, дохід утворюється за рахунок торговельної націнки на реалізовані товари. В кінці місяця по підсумку торговельних операцій в звітному місяці цими підприємствами визначаються і відбиваються в обліку суми торговельних націнок, які відносяться до реалізованих товарів. [1; 15]

Торгова націнка — це дохід, який підприємство планує отримати від реалізації товарів. Слід розрізняти торгову націнку і торгову надбавку (використовуваний до недавнього часу термін) — це націнка, збільшена на суму ПДВ.

Згідно з Планом рахунків бухгалтерського обліку для обліку торгової націнки на товари передбачений окремий субрахунок 285 «Торгова націнка» до рахунку 28 «Товари», а реалізовані товари повинні списуватися з кредиту рахунка 28 «Товари» на дебет субрахунка 902 «Собівартість реалізованих товарів» за фактичною собівартістю. На торговельних підприємствах, де товари обліковуються за продажними цінами, фактична собівартість реалізованих товарів має визначатись згідно з Інструкцією як сума фактичної собівартості реалізованих товарів і торгової націнки. Однак Інструкція не уточнює, як практично здійснити це в синтетичному та аналітичному обліку, застосовуючи в обліку товарів продажні ціни.

До речі, назва субрахунку «Торгова націнка» не відповідає термінології, встановленій Інструкцією з бухгалтерського обліку податку на додану вартість (п. 5) і закріпленої П (С) БО 9 «Запаси» - «Торговельна націнка» [2; п.5].

У бухгалтерському обліку торгової націнки та визначення суми торгової націнки, що відноситься до реалізованих товарів, в методологічному плані здійснюються незрозумілі повороти.

З незрозумілих причин у п. 22 П (С) БО 9 «Запаси» (без зміни) встановлено, що середній відсоток торгової націнки визначається діленням суми залишку торгових націнок на початок місяця і торгових націнок у продажної (роздрібною) вартості одержаних у звітному місяці товарів на суму продажної (роздрібною) вартості залишку на кінець звітного місяця та продажної (роздрібною) вартості одержаних у звітному місці товарів.

Недоречним і нераціональним є облік на субрахунку 285 "Торгова націнка" різниць між цінами придбання і середніми обліковими цінами на тару. Тим більше, що Інструкція не встановлює порядок списання цих різниць із субрахунку 285. Таке неконкретизоване положення Інструкції призводить до ускладнення синтетичного й аналітичного обліку торговельної націнки та помилок в облікових записах.

Пунктом 22 П (С) БО 9 «Запаси» встановлено, що собівартість реалізованих товарів визначається як різниця між продажною (роздрібною) вартістю реалізованих товарів і сумою торгової націнки на ці товари, тобто собівартість реалізованих товарів визначається як купівельна їх вартість.

Відповідно до п. 9 П(С)БО 9 «Запаси» суми, що виплачуються згідно з договором постачальнику (продавцю), тобто договірна купівельна вартість запасів, і витрати на придбання, доставку товарів та доведення їх до придатного для реалізації стану є складовими частинами фактичної собівартості (первісної, балансової вартості) запасів. Таким чином, п. 22 П(С)БО 9 «Запаси» суперечить пункту 9 цього Положення.

Також встановлений П(с)БО 9 «Запаси» порядок встановлення суми товарних надбавок на реалізовані товари суперечливий і нераціональний. Нераціональним є також встановлений Інструкцією №291 порядок відображення в бухгалтерському обліку реалізованих товарних надбавок. Тому що він теоретично недоцільний, а для застосування у практичній роботі не придатний, що підтверджується практикою ведення бухгалтерського обліку в торгівлі [3].

З цього можна зробити такий висновок, що правильне відображення на бухгалтерських рахунках торгової націнки на товари роздрібною та оптовою торгівлі має важливе значення для забезпечення своєчасного та точного виявлення фактичної собівартості реалізованих товарів, та їх залишок, а також визначення та відображення в бухгалтерському обліку фінансових результатів торгової діяльності.

Література:

1. Журнал «Бухгалтерський облік та аудит». 2008. - №2. – С. 15-25.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси» від 20.10.99р. №246.
3. Інструкція №291 – Інструкція о застосуванні План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталів, обов'язків та господарських операцій підприємства та організацій від 30.11.99р. №29.

Березка М. І.,
студ. гр. ОА- 43,
Національний університет «Львівська політехніка»
Науковий керівник – Височан О.О.,
асистент кафедри обліку та аналізу

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ В УСТАНОВАХ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ: НА ШЛЯХУ ДО МОДЕРНІЗАЦІЇ

Враховуючи сучасні тенденції розвитку світової економіки у багатьох країнах щораз більше уваги відводиться дослідженням, спрямованим на вдосконалення методології бухгалтерського обліку установ державного сектору. Останніми роками Україна також не залишається осторонь цих процесів. Співробітництво України з міжнародними організаціями, фінансовими установами, діяльність на валютних, фондових та інвестиційних ринках потребує відкритості та прозорості інформації з економічних питань, зокрема з питань бухгалтерського обліку, відповідності міжнародним стандартам. Саме тому принципові зміни торкаються не лише системи обліку приватного сектора економіки, а все більше зачіпають бюджетний облік.

Основні засоби є однією з найважливіших категорій обліково-аналітичного процесу в установах державного сектору економіки. Без них неможливим є надання послуг чи виконання робіт, тому в процесі ефективного управління основними засобами